

Borsodi L. László
A FIAM MA MEGTUDTA...

*„Csak azt ne mondjátok,
hogy az angyalok is ti vagytok!”*

(Borsodi Balázs)

megtudta ma megtudta a fiam
hogy nincsen nincsen mikulás
és hogy angyal sincs jaj nincs angyal se
mert hogy tudna berepülni
a csukott ablakon a mikulás
ráadásul hosszú vörös kabátban
műszakállal öregén és nagy zsákkal
de legalább angyal lenne
ha már a mikulás mese legalább angyal
de nincs jaj nincs angyal sincs
az angyalok is mesék mesék
csak anya van és apa van
kiderült minden ma minden kiderült
hogy ők a karácsonyfa az ajándékok
kitervelői megvásárlói szobába lopói
kiderült ma kiderült hogy
hogy ők az angyalok
hogy vannak és nincsenek
és mégis vannak angyalok angyalok

tudta meg a fiam ma
de nem érti nem tud belenyugodni –
sír és kacag sír és kacag
nem érti nem érti nem érti
hogy van ilyen közel egymáshoz
sírás és kacagás és miért
miért hazudnak évekig a felnőttek

MI ATYÁNK KI VAGY

úgy szeretnék imádkozni
ahogy te tanítottál
ahogy a Bibliában írja
ahogy az ősatyák a papok
ahogy dédanyám nagyanyám
úgy szeretnék de ki ez a mi
ki vagy te és hol vagy
mondd hol vagy ha vagy
hol keresselek mert tudni akarom
akarom tudni hogy vagy hogy
hallgatásodból egy kicsit feladsz értem
mert látod jól látod hogy kereslek
hogy én itt vagyok és kivagyok
nem rád rád nem nem soha nem
hiszen akkor nem szólítanálak
nem zavarnálak nem karcolgatnám
a közönyöd nem szaporítanám a bajodat
csak imádkozni szeretnék meg szeret-
nék tanulni imádkozni helyesen imádkozni
ahogy te tanítottál mikor még szóltál
megszólítottál mikor még arcod volt és hangod
és nem hagytál fetrengeni elmerülni
a fojtogató mosogatólészürke délutánban

BÉRELT IDŐ

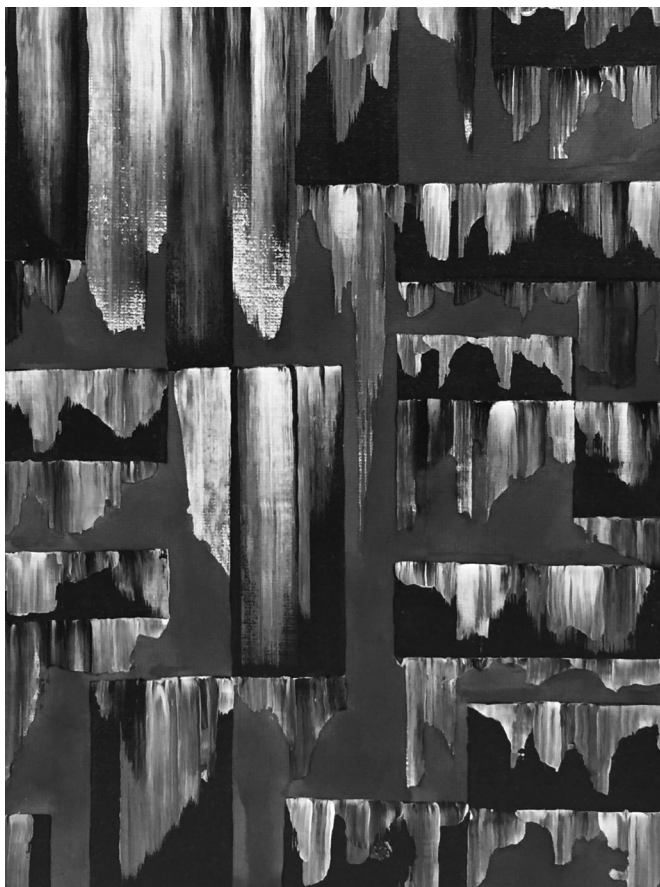
még mindenki ágyban
még mindenki alszik
nem reccsen a padló
nem kapcsoltak villanyt
nem zubog még a víz
hallgat még a gázcsap

néma a rádió
vakon néz a tévé
s üres még a konyha
nem lebben kinn a szél
béna a fák karja
fekete törzsüket
megülte köd
meztelen az utca
nem remeg a teste
barlangjában alszik
boldog még a koldus
nem bántja az éhség
és kisebzett bőrén
nem tapad meg a fény
odafent fél felhők
félbemaradt esők
csak te látod csak te
ezt a némaságot
mozdulatlanságot
mert tiéd egyedül
csak a te birtokod
tiéd a pillanat
ki a kékben bujkálsz
s aki bérbe adod
az időt ideleenn

ISTEN BALJÁN

attól félek egy reggel nem mozdulsz
hiába szólítlak szólongatlak
hiába mozgatom a vállad
hiába simogatom arcodat
nem válaszolsz szemed se rebben
hallgatsz hűtlenül mint nagyanyám
mindened ránc gyűrődés horpadás

és nem tudok majd mit kezdeni
veled mert testeddel magamra hagysz
és rettegek és ordítok nagyon
míg az idő vérem felissza
s elengedve Isten balját végleg
a padlóra melléd zuhanok

– *Kék +* (akril, vászon, 18 x 24 cm, 2018)